

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

Mojou najväčšou radosťou vo Svätej zemi je, keď sa mi podarí slúžiť svätú omšu v Bazilike svätého Hrobu, v kaplnke len niekoľko metrov od Ježišovho hrobu. Považujem to za vrchol púte. Prečo? Lebo vrchol nášho náboženstva aj našej viery je skutočnosť, že Ježišovo telo bolo síce pochované, ale neostalo v hrobe, lebo Pán Ježiš na tretí deň vstal z mŕtvych. Žartovne tam poznamenávam, že Jozef Arimatejský požičal Pánu Ježišovi svoj hrob iba na víkend.

Dnešná slávnosť Zmŕtvychvstania Pána Ježiša je vrchol našej viery, preto si pripomeňme niektoré dôležité momenty tajomstva tejto skutočnosti. Počul som od niektorých pochybovačov, že ak sa to stalo, že Ježiš vstal z mŕtvych, prečo to nikto nevidel, keďže nikto nebol pri tom. Táto okolnosť nás vôbec nemusí mýliť, lebo v dejinách sa uskutočnili rôzne udalosti, ktoré nikto nevidel, a predsa sú to historické skutočnosti. Tak aj Ježišovo zmŕtvychvstanie môže byť historickou skutočnosťou, hoci pri tom nikto nebol, no o tom predsa máme veľmi dôležité dôkazy pre našu vieru v Ježišovo zmŕtvychvstanie. Najdôležitejším dôkazom sú Ježišove predpovede, kde Pán Ježiš apoštolom predpovedal, že pôjde do Jeruzalema, že tam bude ukrižovaný, ale na tretí deň vstane z mŕtvych, ako to opisuje evanjelista Matúš 16, 21-23; 17, 22 a 20, 17-19. Jeho predpovede sa naozaj splnili, lebo jasne vieme, že Pán Ježiš klamať nemohol.

Ale máme aj ďalšie dôkazy. Jeden uvádza evanjelista Matúš 28, 8-15, kde opisuje ako vojaci, ktorí strážili hrob, jasne videli, ako anjel odvalil kameň a Ježiš – oslávený vyšiel z hrobu. Potom to boli ženy, ktoré nestihli Ježišovo telo po zložení z kríža pripraviť do hrobu, ako to bolo zvykom u Židov, lebo bol vrcholný čas pred šabatom a sviatkom Veľkej noci. Preto v prvý deň v týždni ráno zavčasu išli k hrobu, aby vykonali to, čo mali urobiť v piatok. Cestou sa rozprávali o tom, kto im odvalí taký ťažký kameň, ktorým bol hrob privalený, no s veľkým strachom videli, že kameň je odvalený a hrob je prázdny. Bežali do Večeradla, kde našli apoštolov Petra a Jána, ktorým povedali, čoho boli pri hrobe svedkami a tí sa hneď odobrali k hrobu. Tiež sa ukázal ženám, ako Márii Magdaléne, dvom učeníkom, ktorí sa vracali z mesta do Emauz. Dvakrát sa zjavil apoštolom vo Večeradle. Na budúcu nedeľu si pripomenieme takzvaného neveriaceho Tomáša. Tiež sa zjavil viac ako 500 učeníkom. Evanjelista Ján v 21. kapitole opisuje zjavenie sa siedmim apoštolom pri Genezaretskom jazere a napokon učeníci sa s ním lúčili na Olivovej hore. Pripomeňme si aj apoštola Pavla, ktorý opisuje, že sa aj jemu zjavil, hoci nehodnému, lebo prenasledoval Cirkev, keď išiel nivočiť kresťanov do Damasku. Za toto svedectvo si dal v Ríme zoťat' hlavu, ako aj ostatní apoštoli, keď zomreli mučeníckou smrťou. Tiež toľké tisíce kresťanov, ktorí radšej obetovali svoje životy, ako by mali zaprieť svoju vieru v Ježišovo zmŕtvychvstanie. Či toto nie sú jasné dôkazy?

Vrátim sa k poslednej vete dnešného evanjelia: „*Doteraz ešte nevedeli, že podľa Písma má vstať z mŕtvych.*“ Je to zvláštne, že po toľkých Ježišových predpovediach Peter a Ján nevedeli, že Ježiš vstane z mŕtvych. Skúsme ich pochopiť tak ľudsky. Čo by sme na ich mieste urobili my. Predstavme si apoštolov, keď s Ježišom tri roky chodili, videli jeho skutky, počúvali jeho reči, stále boli s ním v predstave vysnívaným mesiášom, ktorému budú ministri v jeho kráľovstve a tu sa im rozpadli všetky predstavy. Takto si musíme uvedomiť, aký veľký dar viery sme dostali pri sviatosti krstu. Možno to ani nedokážeme oceniť, lebo krst sme v prevažnej väčšine prijali ako malé deti. Dajme si otázku, **čo je to viera** aj v súvislosti s zmŕtvychvstaním Ježiša? Uveriť neznamená len považovať za pravdivé to, čo je napísané u evanjelistov o Ježišovom zmŕtvychvstaní, ale naučiť sa spájať sa s ním najmä v jeho mystickom tele Cirkvi, či už pri svätej omši, modlitbe, meditácii. Veriť, to znamená, stále udržiavať s ním kontakt. Neraz sa vyhovárame, že nemáme čas či už na modlitbu, alebo aj na

nedeľnú svätú omšu. A ak sa aj pomodlíme, tak len narýchlo, aby sme mali modlitbu splnenú. Naša viera by sa mala podobat' nadovšetko viere Panny Márie. Vedľa kaplnky Svätého Hrobu je druhá kaplnka, ktorú spravujú františkáni a táto je zasvätená – a to je prekvapenie – zjaveniu sa Pána Ježiša svojej Matke. V evanjeliách by sme túto správu zbytočne hľadali. Pán Ježiš počas skrytého života v Nazarete určite často hovoril so svojou Matkou o udalostiach, ktoré ho čakajú. Ona dobre vedela, že všetko, čo jej hovoril, je stopercentná pravda, a preto vraj – podľa tradície – neodchádzala od hrobu, ale ostala tam celý čas. Zaslúžila si to, aby sa zjavil po zmŕtvychvstaní nie prvej Márii Magdaléne, ale svojej Matke.

A teraz si dajme otázku a zamyslime sa. Aká je moja viera v zmŕtvychvstalého Pána? Viera pochybujúcich apoštolov či istá viera Panny Márie? Veľkonočné udalosti nás pozývajú k dosiahnutiu vyššieho poľa viery. Vierou máme dnes vnímať to, že Syn Boží, ktorý z neba zostúpil na túto zem do ľudského života a stal sa našim ľudským bratom a dal sa v našom ľudskom tele bičovať, trním korunovať a ukrižovať a v našom ľudskom tele vstať z mŕtvych.

Požehnané a milostiplné veľkonočné sviatky vám praje a vyprosuje Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.